

Wychodzi we wtorek, czwartek i sobotę. Co sobotę dołączony jest arkusz R o z m a i 1 o ś c i, pisma ku pożytkowi Izabawie. Prenumerata Gazety z Dodatkiem i Rozmaitościami wynosi: na kwartał, dla odbierających w samym Lwowie 4 zr. 48 kr., na pocztamcie lwowskim 5 zr. 12 kr., na wszelkich innych pocztamtach 5 zr. 36 kr. mon. konw. Prenumerata półroczna wynosi dwa razy tyle co kwartalna.

G A Z E T A

L W O W S K A.

Dodatek do Gazety Lwowskiej obejmuje doniesienia urzędowe i prywatne. Za umieszczenie w Dodatku płaci się od wiersza w pół kolumnie (drukem garmont) za pierwszy raz 3 kr., a za każdy następujący raz tylko po 1 1/2 kr. mon. konw. Za większe litery płaci się wedle tego, ile na zwyczajny druk obrachowane miejsca zajmą. Redakcja Gazety Lwowskiej przyjmuje tylko frankowane listy.

Czwartek

N^{ro}. 12.

29. Stycznia 1846.

Przeгляд artykułów.

Wiadomości krajowe: Ze Lwowa: C. K. galic. towarzystwo gospodarskie. — Składki dla włościan galicyjskich powodzią dotkniętych.

Wiadomości zagraniczne: Zjednoczone Stany Ameryki Północnej: Ostateczne przyjęcie państwa Texas do Unii. — Kwestyja z Angliją o Oregon.

Hiszpanija: Rozprawy w kongresie nad adresem.

Anglija: Lord Russell o kwestyji ustaw zbożowych.

Francyja: Izba parów przyjęła adres odpowiedzi na mowę z tronu. — Narady w sprawach algierskich.

Belgija: Drugie postanowienie rządu przeciw Holandyi.

Szwajcaryja: Wielka rada kantonu Berny uchwalila całkowite przejrzenie konstytucyi.

Prusy: Konferencyja ewangelicka w Berlinie.

Rosyja Reskrypt Cesarza do następcy tronu. — Przechodzenie na obrządek grecki w Inflantach wstrzymane.

Nowiny.

Wiadomości handlowe i przemysłowe: Ze Lwowa. — Z Olomuńca. — Wylaz spławu Dniestrem pod Zaleszczykami w roku 1845.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Ze Lwowa. —

Pierwsze posiedzenie c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, odbędzie się w sali radnej Towarzystwa kredytowego, pojutrze t. j. w sobotę dnia 31. b. m. o godzinie 10. przed południem.

Sześćdziesiąty spis darów dla dotkniętych powodzią mieszkańców galicyjskich.

U Prezydium c. k. Rządu krajowego złożyli:

	zr. kr.
Rząd krajowy styryjski	6 —
— — Austrii dolnej	23 12 1/4
Redakcyja Gazety praskiej	— 40
Rząd krajowy iliryski	136 24
Magistrat berneński	100 —
Romenda Jeneralna zagrabska	14 51
— — temezwarska	14 55
Rząd krajowy iliryski	225 25
U c. k. Urzędu obwodowego tarnopolskiego:	
Hr. Baworowski Adam, właściciel Borków Wielkich	100 —
Hr. Starzeńska, właścicielka Ditkowiec	25 —
Hr. Starzeński Józef, właściciel Mogielnicy	2 dukaty.
Gmina chrześcijańska janowska	21 53
— żydowska —	8 —
Gołębiowski Edward, dzierżawca	4 48
Nowogrodzki Stanisław, mandataryjusz	1 —
Pleban mikuliniecki obr. gr. kat., ze skład.	3 40
Stroner., mandataryjusz z Myszkwowic, ze składki	40 —
Bocheński Antoni, dziekan zbarazki obr. gr. kat., ze składki	34 —
Gmina Rozówka	70 6
Czyrowski, pleban obr. gr. kat. z Chodackowa małego, ze składki	30 —
Gmina Skoryki	1 rub. żr. i 17 36
Pleban strusowski obr. gr. kat., ze skl.	4 12
— nałuzki — —	3 48
— darachowski — —	2 24
— z Czerniłowa ruskiego —	10 —
— mikuliniecki obr. łac. ze skład.	14 —
Gmina Chodorów wielki	20 —
Stella	5 —
Gmina Berezowica mała	2 —

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Stany Zjednoczone Ameryki
północnej.

Wcielenie państwa Texas do Unii nastąpiło teraz ostatecznie przez przyjęcie konstytucji nowego państwa przez obiedwie izby kongresu. W izbie reprezentantów przyjęto w tej mierze uchwałę 141 głosami przeciw 56, w senacie 21 głosami przeciw 13, a prezydent sankcjonował już dnia 25. grudnia swym podpisem akt przyłączenia. Drugą ustawą zamieniono państwo Texas w obwód podatkowy, a Galveston, Welasko, Corpus Christi i Sabine, przeznaczono na porty wchodowe.

Z Wasyngtonu donoszą pod dniem 28. grudnia o kwestyi Oregonu co następuje; »W izbie reprezentantów wniósł prezydent komisji terytoryjalnej bil w celu rozciągnięcia naszych ustaw na cały okrąg Oregonu z tym wnioskiem, by zgodnie z postanowieniem zawartego z Wielką Brytanią traktatu, wypowiedzieć wspólne zajęcie okręgu Oregonu, któreto wypowiedzenie nastąpić ma, jak wiadomo na 12 miesięcy przed zgąśnięciem traktatu. Sprawa ta przyjdzie pod obrady w pierwszej połowie stycznia, a ja znając dokładnie zdanie wielu członków kongresowych, tak pisze korespondent *Allgemeine Preussische Zeitung*, mogę Wpna zapewnić, że ten bil w obu izbach przyjętym, i że jeszcze w ciągu zimowych miesięcy w ustawę zamienionym zostanie. Jednakże rozciągnięcie ustaw Zjednoczonych Stanów na okrąg Oregonu nie może być dla Wielkiej Brytanii słusznym powodem do zażaleń, gdyż takie same rozporządzenie wykonał już dawniej sam angielski rząd jeszcze w roku 1821. Angielskich poddanych podciągnięto pod kolonialne ustawodawstwo takie, jakie w Kanadzie istnieje, podczas gdy amerykańscy obywatele pod żaden inny rząd nie dostali się, jak tylko pod tymczasowy. Ja przekonywam się coraz bardziej, że ta kwestyja, która w tej chwili całemu ucivilizowanemu światu wydaje się być w wysokim stopniu groźną, zostanie jednakże tak rozstrzygniętą, że ani jedna ani też druga strona do broń się nie weźmie. Z tém wszystkiém dla potwierdzenia prawdy, muszę nadmienić, że nasz rząd przygotowuje się na wszelki choćby najgorszy wypadek z taką determinacyją i jednomyślnością, jakiej nawet w wojnie roku 1812 nie okazywał.«

Hiszpanija.

W rozprawie, którą miał pan Seijas dnia 3go stycznia na kongresie, dla uzasadnienia przedłożonego przezń wniosku do adresu,

nadmieniono o następującem miejscu, które się zagranicznych stosunków Hiszpanii dotyczy: Mowca wyraziwszy swe ubolewanie ztąd, że niezawsze powiodło się rządowi zawiązać na nowo polityczne stosunki z mocarstwami, które Królowej Hiszpanii dotychczas nie uznały, rzekł: »Francyja i Anglija są jedynie wielkie mocarstwa, z któremi teraz w stosunkach zostajemy. A więc, niebyłoby stosownie teraz, gdy idzie o zaślubienie naszej Królowej, o wypadek, który musi wyrzucić wpływ tak na szczęście kraju jak i na samą Królowę, wypadek mówię, który największe ma znaczenie — nie byłoby stosownie, nie byłoby potrzebnie, teraz, gdy ten wypadek nastąpić może, a nawet nim jeszcze nastąpi, abyśmy weszli w stosunki także z innymi mocarstwami, by te dwa mocarstwa, które teraz z nami są sprzyjające, jednostronnego wpływu nie wywarły? Możemyż sądzić Mości panowie, że ten wpływ jest tak bezinteresownym, i tak bardzo zgadza się z dobrem ojczyzny, iż nam niepotrzeba pośrednictwa innych godnych poważania mocarstw, których samo wdanie się byłoby dostatecznem do zabezpieczenia nam tego, czego sobie życzymy, to jest wolności Królowej i pomyślności kraju? Nie wymawiajmy się tém, że rząd może mieć o tę wolność staranie. Nie, ani ten rząd, który teraz istnieje, ani też żaden inny nie zdola tego wykonać. Bo czyż środki, których można użyć do osiągnięcia tego zamiaru, są środkami przemocy, które bagnetami do skutku przywieść się dadzą? Tę to są środki, na które rząd liczyć może dla zabezpieczenia woli Królowej. Nie, Mości panowie. Tęj woli nie można uczynić gwałtu. Tęj woli nadaje się kierunek, a gdy jej raz zły kierunek nadamy, czego ja bynajmniej nie przypuszczam, tedy możesobie kongres wyobrazić, jak mocno musielibyśmy w tedy ubolewać nad takowym wpływem i nad tą okolicznością, żeśmy naprzeciw wpływowi pewnych mocarstw nie postawili wpływu innych gabinetów, któreby go pokonać mogły. W jakimżeto zamiarze? Oto w takim, o którym właśnie nadmienilem, aby Królowa miała wolność nie tylko do działania ale i do wyboru Ja sądzę, że gdyby rząd był pojął tę konieczność tak jak mi się ona przedstawia, i użył wszelkich przyzwolitych natężeń do zawiązania tych stosunków, tedy takowe byłyby dotychczas przywrócone i byłyby taką samą przybrały, postać, jaką miały za czasów ostatniego zmarłego monarchy. W tedy nie panowałaby ta trwożliwa obawa, która teraz zachodzi, a kraj nie czekałby z trwogą na zaślubienie.

Z tego powodu sędzę, że kongres powinien przyjąć do adresu wyrażone w tym duchu oświadczenie. Co do układów ze stolicą apostołską rzekł pan Seijas międzyinnemi, tak: »Słychać powszechnie, że rząd Królowej był tego zdania, iż dla rozpoczęcia znowu naszych stosunków ze stolicą rzymską, należało wziąć francuzkie ministeryjum za pośrednika. Jeżeli to jest prawdą, tedy sędzę, że ministrowie obrali najgorszą drogę, jaką sobie tylko wyobrazić można. Mojem zdaniem powinno było ministeryjum prosić o przyczynienie się Anglii a o wsparcie Austrii. Prosić Francycję o wdanie się w tę sprawę, znaczyło właśnie użyć najmniej interesownego pośrednictwa. Przeciwnie zaś, wiadomo, jak ściśle stosunki łączą Austrię z papieżkim rządem, jakóż po nich bylibyśmy mogli spodziewać się łatwiejszego rozpoczęcia na nowe przerwanym ze stolicą apostołską stosunków. Wdanie się Francyi w tę sprawę, było co tylko może być najgorszego, gdyż interes francuzkiego rządu zależy właśnie na oddalaniu nas od innych mocarstw.«

Wielka Brytania i Irlandyja.

Z Londynu dnia 17. stycznia. Z powodu nadanego lordowi John Russell w mieście Glasgowie prawa obywatelstwa, wyprawiono mu tamże dnia 12go wieczorem w przepysznie ozdobionej ratuszowej sali świetną ucztę, na której lord Provost przewodniczył. Na spełniony za jego zdrowie toast, odpowiedział lord John Russell mową, w której porównywał szybki postęp w Fabrykach i rękodzielnach z tą stagnacyją, jaka już od 60 do 70 lat w większej części Anglii pod względem tak potrzebnych ulepszeń w krajowym gospodarstwie panuje. Tylko przez spieszne i ogłędne korzystanie ze wszystkich nowych wynalazków powiodło się fabrykom angielskim zwycięzko wytrzymać konkurencyję z zagranicą, i pomimo wszelkich spółzawodników utrzymać się dotychczas na zagranicznych targowicach. Dla tego témbardziej to uderza, że stan wiejskich gospodarzy był dotychczas zupełnie nieprzychylny wszelkim agrarycznym ulepszeniom, a z drugiej strony ob staje dotychczas powiększyć części przy monopolu, którego szkodliwość pomimo wszelkich doświadczeń, by go przez zmiany uczynić mniej szkodliwym, tak widocznie się okazała. Jest on przekonany, że przez doświadczenie również świetnie okaże się korzyść wynikająca z wolnego handlu i przypuszczenia zagranicznej konkurencyi pod względem handlu zbożem i żywnościami, jak i pod względem innych stosunków handlowych, i dla tego musi on oświad-

czyć się za zniesieniem ustaw zbożowych; gdyż oprócz tego poznaje on w tém jedyny środek dostarczenia chleba dla krajowej ludności, która się ciągle pomuaza. Później spełnił lord John Russell toast za pokój ze wszystkimi narodami i rzekł w końcu: że spokojnie zagodzenie terażniejszej kwestyi o Oregon nietylko nastąpić może, ale nawet zdaje się według wszelkiego prawdopodobieństwa, że na utorowanej drodze nowych negocyacji istotnie do skutku przyjdzie. Nie można ani wątpić, że znaczna większość ludu w obu państwach życzy sobie serdecznie utrzymania pokoju; a obustronne rządy przekonają się zapewne, że ich powinność po nich wymaga, aby do tego życzenia ludu się przychyliły.

Dziennik *Examiner* mówi, że w kwestyi zbożowej upłynął teraz czas chwiania się i półśrodków; że już nie może być mowa o powolnym zniesieniu ceł zbożowych, albo też o stałym cie, lecz teraz idzie po prostu o zatrzymanie albo zupełne zniesienie ustaw zbożowych. Wszystkie głosy odezwały się w tej mierze jednomyślnie, że pomieniona kwestyja w pierwszy lub w drugi sposób stanowczo rozstrzygniętą być musi.

Dziennik *Sun* utrzymuje jako rzecz niezawodną, że rząd mniema, iż wkrótce zmuszony będzie z Ameryką wojnę prowadzić. Całe jego postępowanie zmierza do tego, i tak np. zawarte niedawno dla floty i wojska ugody, dotyczące liwerunków, są w tym roku daleko znaczniejsze niżeli przedtém były, a wojenne zasoby, które w cichości od sześciu do ośmiu miesięcy tak w kraju jak i zagranicą dla floty zakupiono, są również bardzo znaczne,

Francyja.

Z Paryża dnia 17. stycznia. Po ośmiu dniowych naradach przyjęła izba parów dnia wczorajszego adres odpowiedzi na mowę z tronu 120 głosami przeciw 23. Ostatnie paragrafy od 9go do 12go dały tylko do kilku niebardzo ważnych debat powód. Wicehrabia Dubouché nie chciał uznać, że finasy są w zadowalającym stanie, i nadmieniał znowu o konieczności zamienienia 5-procentowych obligów. Minister finansów powtórzył przeciwko temu to, co już w biurach izby deputowanych o stanie kraju oświadczył, mianowicie, że jest przekonany, iż Francyja w terażniejszym stanie swoich finansów ani Anglii, ani restauracyi zawiesić nie może. Ze stanowiska postępujących ulepszeń i wzrostu dochodów był rząd zupełnie upoważniony oznajmić, że finasy są coraz bardziej zadowalające; chwilowe stosunki pieniężnego

zargu zaś, opierające się na przemijających okolicznościach, okazują, że takie rozporządzenie, jakim jest przemiana obliwów, na teraz nie jest na czasie.

Przed kilką dniami odbyło się w tuleryjach zgromadzenie generałów pod przewodnią księcia Nemours. Słychać, że przedmiotem obrad były sprawy algierskie. Zapewniają, że marszałek Bugeaud pisał bezpośrednio do Króla, z prośbą, aby go, jeżeli to być może, uwolnił od posady jeneralnego gubernatora. Mówią, że jego niesnaski z marszałkiem Soult, z generałami Lamoricière i Cavaignac, a przedewszystkiem dotychczasowa bezowocna walka, która się teraz w Afryce toczy, skłoniły do tego, iż sobie życzy, aby go odwołano.

Podług dziennika *Moniteur algerien* przybył marszałek Bugeaud dnia 30. grudnia do Orleansville dla zaopatrzenia się w świeżą żywność, a na drugi dzień udał się w pochód ku Wed-el-Hardzem dla wyparcia ztamąd Abd-el-Kadera ku południowo zachodniej stronie i obsadzenia wązów ku Szelifowi i poddywizyi Miliana. Jenerał Jusuf na czele lekkiej kolumny otrzymał rozkaz dawać tymczasem baczność na Emira; jednakże po dzień 30. grudnia, pomimo wielu nocnych marszów, nie mógł go dognać.

Belgja.

Dziennik *Commerce* donosi, że przeciw Holandyi wydano drugie, pod dniem 12. b. m. datowane postanowienie rządu, i że takowem podwyższono znacznie cło od wprowadzania szesnastu głównych artykułów holenderskiego handlu, mianowicie: od masła, dREW, kawy, cynamonu, koni, cyny, towarów korzennych, ryb, pieprzu, surowego cukru, tytoniu, herbaty, i wełnianych materyj. Jest dla nas pytaniem, czy okoliczności wymagały tego nowego rozporządzenia. Dwa zdania były przeciw sobie, pierwsze dotyczące utrzymania *status quo*, a drugie to, które odniosło zwycięztwo, i na tém zależy, aby w rozpoczętej wojnie raz po raz wet za wet oddawano. My z naszej strony skłaniałiśmy się do pierwszjej z tych kombinacyj, a powody nasze w krótkości są następujące: Rząd holenderski postawił się przez swoje rozporządzenie mające na sobie najwidoczniejszy charakter namiętności i gniewu w takie położenie, że musiał poznać swą niestusznosc; zamiast naśladować go zdawało się nam godniejszą rzeczą trzymać się wspokojuności i umiarkowaniu, i odwołać się do publicznej opinii Holandyi a nawet do opinii całej Europy. Za najgorszy ze wszystkich uważalibyśmy taki spór, w którymby

przez wzajemne rozjątrzenie, obadwa kraje na zawsze się wyłączały.

Szwajcaryja.

Podług wiadomości z Berny zawartych w *Staatszeitung der kathol. Schweiz* zakończono na posiedzeniu tamtejszej wielkiej rady dnia 15. stycznia rozprawy. 112 głosami przeciw 99 uchwaliła wielka rada zgodnie z żądaniem i wnioskami radykalnego strońnictwa, całkowite przejżenie konstytucyi. Komisya ma wypracować plan przejżenia. Uchwała ta ma być przedłożona głównym zgromadzeniom do przyjęcia lub odrzucenia.

Dopisek z dnia 17. stycznia. Wielka rada skończyła swe czynności i nadzwyczajne posiedzenie zamknięto. Mianowano ostatecznie komisję do przejżenia konstytucyi, jest ona złożona z dwudzestu i jednego rewolucjonistów i dwudzestu nierewolucjonistów.

Prusy.

Dnia 5. stycznia odbyło się w Berlinie pierwsze zgromadzenie ewanielickiej konferencyi w sali ministeryjum spraw duchowienstwa i t. d. Minister Eichhorn zagaił je przemową powitania. Gdy tenże opuścił potem zgromadzenie, przystąpiło takowe pod przewodnią starszego wiekiem prezydenta, najwyższego radcy konsystorza pana Herzbruch, deputowanego ze strony Holstejn-Lauenburg do wyboru swych prezydentów i sekretarzy. Później nastąpił wybór komisji do ułożenia porządku obrad. Jak donoszą dzienniki berlińskie, zajmie się konferencyja najprzód roztrząsaniem referatów pojedynczych deputowanych ze strony monarchów ewanielickich pod względem kościelnych i prawnych do kościoła należących stosunków, które oni zastępują, by potem na tej szerokiej podstawie mogła rozpocząć swe obrady. Jak długo ma trwać to zgromadzenie, dotychczas niewiadomo, jednakże można się spodziwać, że cały miesiąc na obradach zejdzie. — Król, mając łaskawy wzgląd na niepomysłne położenie, w którym zostaje niejaka część ewanielickich kapłanów, i skłaniając się do wykonania powziętego już przez ś. p. Króla zamiaru, postanowił, aby dotacyję tych ewanielickich proboszw monarchicznego patronatu, do których przywiązana była mniejsza pensya niż 400 talarów, na tęż kwotę podwyższono, następnie aby tym kapłanom, dla których z powodu małego dochodu z ich probostwa zezwolony był dodatek osobisty, takowy i nadal pozostawiono. — Jeden z najważniejszych przy-

wilejów, które w skutek rozporządzenia z dnia 27. czerwca 1845 z dniem 1. czerwca przeszły od rządów na konsystorze, zależy na tém, że odtąd zamiast rządów, konsystorze probostwa monarchicznego patronatu obsadzać będą. Atoli nową instrukcją włożoną będzie na konsystorze powinność, aby każdym razem przed ostatecznym obsadzeniem miejsca, podały do przy należnych rządów zapytanie, czy z ich stanowiska i podług ich doświadczenia przeciw wymienionemu kandydatowi jakie przeszkody nie zachodzą. Przez to nie ubliża się bynajmniej jedności kompetencji i zasady, gdyż rządowi żadne *veto* nie przynależy.

Rosyja.

Z Petersburga d. 16. stycznia. Jego Ces. Mość wydał za powrotem swoim pod dniem 13. b. m. następujący reskrypt do następcy tronu: »Gdy się wybierał w podróż za granicę dla towarzyszenia tamże Cesarzowej, Twój matce, poruczyłem Ci zarząd wielkiej części rządowych spraw w tém zupełnym przeświadczeniu, że poznasz Moje zamiary i Moje w Tobie zaufanie, i okażesz Rosyi, żeś Swego wysokiego powołania jest godzien. Powróciwszy teraz za pomocą Najwyższego z podróży, przekonałem się z serdeczną radością Ojca, który tkliwie Cię kocha, że Moje nadzieje się spełniły. Dla większego zatwierdzenia Mego zadowolenia, mianuję Cię kawalerem orderu pierwszej klasy świętego, równego apostołom księcia Włodzimierza, którego godło: *Pożytek, zaszczyt i sława*, będzie Cię napominać na przyszłość, czém być dla Rosyi Opatrzność Ciebie powołała.«

Pruska gazeta donosi z Inflant w miesiącu styczniu: Wyrażona w artykule dodatkowym tejże gazety pod dniem 3. listopada z. r. pod względem uciemnienia ewangelickiego kościoła w rosyjsko-niemieckich prowincjach Bałtyckiego morza nadzieja, że wspaniałomyślność i sprawiedliwość Cesarza zapobiegnie w pomienionych prowincjach tej nierozsądnej gorliwości w nawracaniu ludzi do greckiego kościoła, już się spełniła. Podług najnowszych wiadomości, nakazano osobnym z Palermo datowanym rozporządzeniem, by lekkomyślne przechodzenie na obrządek greckiego kościoła przez sześć miesięcy całkiem wstrzymano, i żeby aż wtedy znowu rozpoczęto namaszczenie, gdy włościanie okażą uzasadnione powody, które ich do przejścia na ten obrządek skłaniają. Mieszkańcy Inflant przejęci są podzięką i radością z powodu tego cesarskiego rozporządzenia;

jakoż wszyscy przyjaciele i członkowie ewangelickiego kościoła będą je z nimi podzielać.

NOWINY.

Począwszy od przyszłego poniedziałku t. j. od 2go lutego, Doktor Medycyny i Profesor Chemii Rochleder, miewać będzie w stolicy naszej nadzwyczajne publiczne odczyty o *Chemii organicznej*, i to w poniedziałki i piątki od godziny 5½ do 6½ wieczorem. Te odczyty zawierać będą najpotrzebniejsze, najciekawsze i najnowsze wiadomości z tej gałęzi Chemii, zarazem wskazana będzie użyteczność ich w zastosowaniu praktycznym, i robione będą potrzebne doświadczenia. Osoby chcące z tego korzystać, mają za cały kurs, który do końca kwietnia r. b. czyli przez trzy miesiące trwać będzie, złożyć 5 zr. m. k. Bliższe szczegóły umieszczone są w »Dodatku« do naszej dzisiejszej Gazety, między doniesieniami prywatnymi na str. 320, w języku niemieckim.

Na utrzymanie tutejszych ubogich, zostających pod opieką Instytutu ubogich, dana będzie w teatrze hr. Skarbka w czwartek dnia 5. lutego opera: *Robert diabeł*.

Reduta druga odbyła się d. 26. b. m. z większym już podobieństwem do zabaw tego rodzaju. Nie było wprawdzie owego ścisłu, który jest u nas prawdziwym *reduciometrem* stanowiącym o większej lub mniejszej wartości *reduciowej*; ale też nie było tak pusto jak przeszłego razu. Było wszystkich żywiołów *reduciowych* po trosze; masek i niemasek, tańczących i nie tańczących, intrygujących i intrygowanych, a w ogóle uważaliśmy (co niezwykłą jest rzeczą przy drugiej *reducie*) że wiele było gości salonowych. *Reduta* jakkolwiek po pierwszej godzinie mocno już przerzedzona, trwała do przeszło czwartej.

P. Samuel Kossowski nasz słynny ziomek wracając z Wiednia wstąpił do Pragi, i wyprawił w tém mieście trzy koncerty na wiołonczieli. Wszystkie pisma Pragskie rozwdają się nad jego pochwałami, mianowicie pisma w narzeczcu czeskim wychodzące, opisują z prawdziwym zapalem wrażenie, jakie zrobiły jego (jak tylekroć wspominaliśmy) prawdziwie rodzime dźwięki na słuchaczach, którym przez pobratymstwo rodu zapewne wydały się tak znane, tak pokrewne, jakby swoje własne. Uznanie tak powszechne i jednoznaczne, jakiego doznał w Pradze, tém jest pochoźniejsze, im wyżej w skali czucia i zdolności muzycznych stoi naród czeski. J. K. Mość

Najdostojniejszy Arcyksiążę Szczerpan zaszczycił wszystkie jego wystąpienia bytnością swoją, i łaskawe zadowolenie swoje kilkakroć wyrażone, raczył przyłączyć do hucznych okłasków, któremi obsypywano naszego artystę. Z podróży tej wróciwszy, ledwie kilka godzin zabawił p. Kossowski w stolicy naszej, i wyjechał do Kijowa, dokąd go kilkakroć wzywano.

WIADOMOŚCI HANDLOWE I PRZEMYSŁOWE.

Ze Lwowa, dnia 27. stycznia. Zgłoszenie się tutaj kilku handlarzy z obwodu samborskiego o parę tysięcy garnicy okowitej, podniosło u nas zaraz cenę tego produktu: tutejsi kupcy płacą teraz za garniec szumówki po 21¹/₂ do 22 kr., okowitej 33 do 34 kr. m. k. Co się tyczy obcych spekulantów, ci nie wiele porobili interesów i jak prędko się zjawili, tak też i prędko zniknęli, nie znajdując przy terażniejszej cenie wódki swego rachunku. A gdy potrzebowanie tego produktu w okolicy tutejszej nie można powiedzieć że się zmniejszyło, lecz niemal całkiem ustało, przeto przynajmniej u nas trudno wróżyć co dobrego temu handlowi. — Zboże spadło trochę; za korzec pszenicy płacą po 5 zr. 30 kr. do 6 zr., żyta

4 zr. 36 kr. do 5 zr., jęczmienia 3 zr. 36 kr. do 4 zr., hreczki 3 zr. 24 kr. do 3 zr. 36 kr. mon. kon.

Ceny innych produktów w handlu hurtowym są teraz takie: Cetnar kminu 8 zr., kopru 7 zr. 30 kr., łoju topionego 18 zr. 30 kr. do 19 zr., miodu z woszczynami 16 zr. 30 kr. do 16 zr. 45 kr., patoki 15 zr., przedziwa konopnego 9 do 12 zr., oleju konopnego 13 zr. 30 kr. do 14 zr., oleju lnianego 15 zr. 30 kr., potażu ze słomy 6 zr. 45 kr., wosk 85 zr. mon. konw.

Za odstawę (*Fracht*) od cetnara płaci się: Ze Lwowa do Wiednia 3 zr. 30 kr., do Pragi 3 zr. 45 kr., do Berna 3 zr., do Opawy 2 zr. 45 kr., do Białej 2 zr., do Krakowa 2 zr., do Wrocławia 3 zr. 15 kr., do Czerniowiec 1 zr. 30 kr., do Stanisławowa 1 zr., do Tarnopola 40 kr., do Brodów 45 kr. m. k.

(Z korespondencji prywatnej).

Z Otomunca. Targ na woty d. 21. stycznia.

Na naszym dzisiejszym targu było tylko 254 wolów w samych małych partyjach, najwięcej jakości mniej niż średniej. Mimo tego do południa wszystko rozkupiono. Nasz przyszły targ nie zanosí się na lepszy.

W Wiedniu trzyma się cena cetnara wołu dobrej jakości około 40 zr. w. w.

Wykaz splawu Dniestrem pod Zaleszczykami w roku 1845.

W miesiącu	Galarów	Tratow	Drzewa budulcowego	Tarcic	Bali	Gatów	Dranic
	sztuk		pni	s z t u k			
Maju	157	61	5693	8708	1023	81,000	20,000
Czerwcu	53	42	4585	7408	1500	210,000	120,000
Lipcu	46	34	3516	15,999	1917	198,700	495,000
Sierpniu	34	36	3430	4060	3770	100,000	50,000
Wrześniu	33	18	1000	7862	561	193,000	97,000
Październiku	23	16	1752	7719	125	180,000	73,000
Listopadzie	5	12	1110	3814	400	40,000	13,000
W ogóle	351	219	21,086	55,570	9296	1,007,700	868,000
	570						

Uwaga. Zboża nic w tym roku Dniestrem do Rosyi nie splawiono.